

[Aksel Larsen.]

tragtning, når vi skal diskutere indkomstpolitik.

Den højtærede statsminister mente, at kildeskatten ville virke inflationshæmmende. Jeg erkender, at det kan den naturligvis gøre. Det, at vi får kildeskat, virker ikke i sig selv inflationshæmmende, det er jo en opkrævningsmetode, og selv om skatten skal opkræves i forhold til den løbende indtægt af den løbende indtægt, betyder det jo ikke, at staten skal have et større skatteprovenu end ellers; den skal bruge lige mange eller lige få penge. Jeg erkender dog, at man, hvis det bliver tilfredsstillende udarbejdet, vil kunne bruge et kildeskattesystem som konjunkturregulerende instrument derved, at man formentlig med en måneds varsel kan sætte skatteprocenten op eller ned. Der er vel ikke mange, der frygter, at den i givet fald ville blive sat ned. Altså kan man tage statsministerens udtalelser i den retning, at det var rart, hvis vi fik kildeskat, for så kunne vi med kort varsel sætte skatteprocenten i vejret. Det kan vi ikke med vort nuværende skattesystem, hvor vi, hvis vi hurtigt vil gribe ind mod befolkningens overhåndtagende forbrug, må lægge på øllet, benzinen, cigaretterne, skindpelsene, eller hvad ved jeg. Kun sådan kan det forstås.

Jeg synes, at socialdemokratiet — og dette skal ikke tages som udtryk for, at jeg er fjende af kildeskatten — for saglighedens skyld burde oplyse sine vælgere om, at dette også er en side af kildeskatten, så de ikke blindt siger: lad os få kildeskat, i tro på, at det giver dem skattelettelse.

Den højtærede statsminister synes ikke at være synderlig villig til at pille ved afskrivningsreglerne. Han afgiver en højtidelig erklæring om, at regeringen ikke har planer om investeringskontrol. Jeg har imidlertid bemærket, ikke alene hvad den højtærede økonomiminister har foretaget, men også hvad den højtærede finansminister har sagt bl. a. her i salen. Muligvis har den samlede regering under statsministerens ledelse besluttet, at den ikke vil have investeringskontrol, men derfor kunne det jo godt tænkes, der var nogen i regeringen, der kunne se, at en eller anden form for investeringskontrol var ganske nyttig, og at man i hvert fald må pille ved

afskrivningsreglerne. Jeg kan ikke forstå den højtærede finansminister anderledes, når han i forbindelse med en omtale af afskrivningsreglerne siger, at vi må have en retfærdig skatteordning, vi må have lighed for loven. Lønmodtagerne skal ikke beskattes hårdere eller mere uretfærdigt i forhold til andre. Når den højtærede finansminister så tilføjer, at vi må have en effektiv ligning, ja, så er han og jeg jo fuldkommen enige, og jeg håber rigtignok, at vi ikke alene allerede har forvandlet det meromsudvalg, der bliver nedsat, til et skattereformudvalg, men også at det bliver muligt dér at få reelle drøftelser med hensyn til, i hvilken retning skattereformen skal gå, og hvordan den skal se ud. Jeg tror, at den kommer til at gå i den retning, vi har skitseret. Jeg anser det nu som før for at være noget af det mest afgørende at få gjort herhjemme, at vi får gennemført en skattereform, en reform af indkomstbeskatningen, og dertil anser jeg det for nødvendigt, at vi får kigget på afskrivningsreglerne, gerne for at fjerne urimeligheder — jeg har intet imod det udtryk, men så skal vi også rigtigt finde frem til urimelighederne — og jeg er aldeles sikker på, at man også vil kunne finde frem til, at det ikke kommer til at gå ordentligt her i landet, før vi indretter os på at bruge også afskrivningsreglerne som konjunkturpolitisk instrument. Vel, jeg har det indtryk, at dette er ikke den højtærede statsministers mening, og jeg vil blot sige endnu en gang, at hvis den højtærede statsminister får lov til at føre sin imødekommethed over for venstre og de konservative videre, så åbner han vejen for en borgerlig regering. Så må socialdemokratiet afgøre, om han skal have lov til det.

Iver Poulsen: Forretningsordenen tillader en taletid på en halv time her i anden omgang, men heldigvis er man jo ikke tvunget til at udnytte tiden, endsige overskride den, og derfor vil jeg forsøge, min sædvane tro, at fatte mig i korthed.

Der har været talt om mange ting ved denne behandling, nu sidst om boksehandler, om den tidligere handelsminister, det ærede medlem hr. Baunsgaards boksehandler over for regeringen, og om det vil jeg bare sige — nu er det ærede medlem ikke til stede — at næste gang kunne jeg godt